

... Pomorskie Armii
... iskowej Służby Polet
... odmurna 93, tel. 90 3... 35 22
... k@wp.pl; www...
NIP 956... 25 127; REGON 14702736
RS 6000
Urz... 1500 1500 1500 1500 1500

przekazanych przez
dr. Bogdanę Ziobkowskiego

spor. karty nr
IX 106
Sh.

3. IX 106
A

dr B. Ziobkowska
87-800 Włocławek

Włocławek

PHK Kowal WSK

++ Krygier Helena
ps. „Maria”, „Helena”

HL: 847/2184 Pom.

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI

Krygier Helena
L: 847/2184 Pom.
Wrocław W.S.L.

I. Materiały dokumentacyjne

- I/1 – relacja właściwa k. 3 s. 1-3
- I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora k. 5 s. 1-5
- I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację k. 2 s. 1-3

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

- III/1 – dot. rodzinny relatora k. 8 s. 1-8
- III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939 – 1945) —
- III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —
- III/5 – inne... —

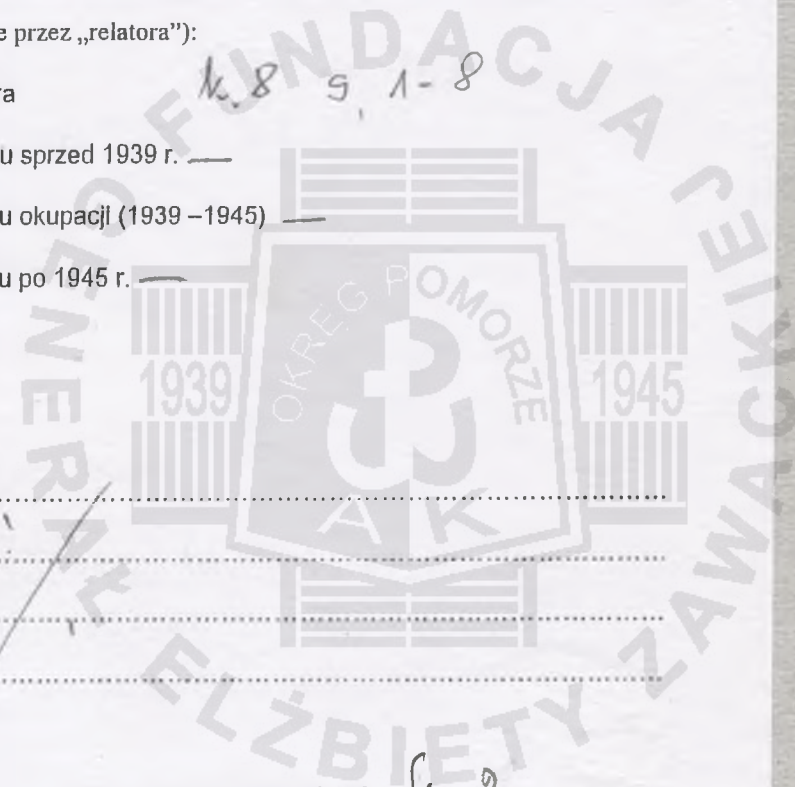
IV. Korespondencja

.....
.....
.....
.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] k. 2

VI. Fotografie

sub. kiero 12.11

1/11. Relacja - Krygier Helena

1. Biogram - relacja Jerzego Giergiele-
wice i Bogdana Ziethowskiego
o działalności Heleny Krygier,
mpis, kresolop. k. 3 s. 1-3

1

Krygier Helena (1897–1981), ps.: „Maria”, „Helena”, nauczycielka, żołnierz Wojskowej Służby Kobiet Obwodu AK Włocławek, kierownik Szkoły Powszechnej w Kowalu

Urodziła się 18 lutego 1897 r. w miejscowości Niewiesz k. Turka w wielodzietnej rodzinie Wojciecha Stefaniaka i Marianny z d. Przybyszewskiej. Rodzina Stafaniaków ok. 1906 r. zamieszkała w Kowalu, gdzie ojciec od 1918 r. prowadził skład maszyn rolniczych. Szkołę elementarną H. Krygier ukończyła w Kowalu, następnie uczyła się w Siedmioklasowej Szkole Żeńskiej Władysławy Aspistówy we Włocławku, którą ukończyła w 1913 r. lub 1914 r. W 1918 r. została absolwentką Seminarium Nauczycielskiego w Lublinie, a trzy lata później uzyskała pełne uprawnienia zawodowe do nauczania w publicznych szkołach powszechnych po zdaniu Praktycznego Egzaminu na nauczyciela publicznych szkół powszechnych. W latach 1925–1930 pracowała wraz z mężem w szkole w Zalesiu gm. Chodecz. W 1930 r. została nauczycielką siedmioklasowej Szkoły Powszechnej w Kowalu; równocześnie (od 1931 r.) uczyła w Publicznej Szkole Doksztalczącej Zawodowej w tym mieście. Pracowała tu do 1939 r. W latach 1935–1937, w okresie studiów męża Eugeniusza w Warszawie pełniła obowiązki kierownika Szkoły Powszechnej w Kowalu.

H. Krygier była bardzo aktywna na polu działalności społecznej. Kierowała kołem PCK w Kowalu i brała udział w pracach Przynależności Wojskowej Kobiet na terenie powiatu. Jako Pewniczka była wysłana na obóz do Danii. W przededniu II wojny światowej wraz z mężem zaangażowała się w przygotowania obronne m.in. w zbiórkach na Fundusz Obrony Narodowej i w ramach Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej.

We wrześniu 1939 r. na terenie szkoły prowadziła punkt sanitarny nazwany „szpitalem polowym” dla rannych żołnierzy i cywilnych uciekinierów z terenów zajętych przez wojska niemieckie. W okresie okupacji nadal mieszkała w Kowalu. Od 25 III 1940 r. do stycznia 1945 r. pracowała jako czapniarka, mając do pomocy cztery pracownice: (Głuszkowską, Drobek, Błaszczuk) i NN. W latach 1942–1945 jej pracownia była jednocześnie skrzynką kontaktową Wojskowej Służby Kobiet Rejonu AK Kowal, w którym kierowała sekcją sanitarną. We współpracy m.in. z Heleną Majczyńską-Drzewiecką, Marią Reszelską, ps. „Myszka”, Ireną Spryszyńską, ps. „Wanda” z Włocławka oraz kolejnymi kierownikami referatu WSK Insp. AK Włocławek Marią Nowicką, ps. „Marlena” i Zofią Rasz, ps. „Myszka” organizowała terenowe punkty sanitarne i apteczne, które wyposażano w materiały opatrunkowe, lekarstwa i drobne narzędzia sanitarne. Przekazywane były one do Okręgu AK Pomorze i gromadzone dla potrzeb szpitala wojskowego, mającego powstać na okres akcji „Burza”. Do ZWZ-AK wspólnie z braćmi Antonim i Janem została wprowadzona w 1941 r.

59
to nazwisko
Pozostałość
pseudonim
mi o ten

2

przez Ottomara Pipera, „ps. „Allas”, „Atlas” i szwagra Aleksandra Reszelskiego, ps. „Aloch” (mąż siostry Kazimierzy), a zaprzysiężona przez por. rez. Leona Reszelskiego, ps. „Reszel” — pierwszego komendanta Rejonu ZWZ-AK Kowal.

H. Krygier równie czynna była w różnych formach „walki cywilnej” Polaków, szczególnie w akcji pomocy Żydom. Z narażeniem życia dostarczała niewielkie ilości żywności i lekarstw koleżankom Żydówkom przetrzymywanym w podziemiach Domu Starców w Kowalu. Przechowywała Żydów, którzy zdołali ukryć się w okresie tworzenia gett — m.in. Jakubczaka i Meisnera, którzy dzięki jej pomocy ocalał z holocaustu (po wojnie wyjechał do Izraela). Była również jedną z organizatorek tajnego nauczania w zakresie szkoły powszechnej na terenie miasta, ale ze względu na obowiązki konspiracyjne sama mniej uczyła kierując uczniów do nauczycieli i nauczycielek z nią współpracujących m.in. Izabeli i Antoniego Stefaniaków oraz Józefy Wandy Kozłowskiej.

Działalność konspiracyjną i w samopomocy Polaków znacznie ograniczyła po 1944 r. w wyniku tragedii osobistej, jaką była śmierć syna Adriana Heliadora śmiertelnie rannego przez zandarmów w trakcie łapanki w Kowalu.

Bezpośrednio po wyzwoleniu Kowala włączyła się w odbudowę struktur władzy w mieście (prawdopodobnie jako członek miejskich struktur Delegatury Rządu RP na Kraj w Kowalu) wchodząc 20 I 1945 r. w skład Tymczasowego Obywatelskiego Komitetu Miasta Kowala, któremu przewodniczył Nikodem Zimecki, a następnie Tymczasowej Rady Narodowej. Nie ujawniła po wojnie swojej działalności w ZWZ-AK. 12 II 1945 r. ponownie rozpoczęła pracę w szkole powszechnej w Kowalu, ale pracowała tylko do 1 IX 1945 r., przechodząc na urlop zdrowotny. Do szkolnictwa wróciła w 1949 r. W latach 1949–1959 i 1966–1970 pracowała w szkole powszechnej, a w okresie lat 1959–1966 w liceum ogólnokształcącym. Jednocześnie prowadziła w Kowalu od 1957 r. do 1966 r. sklepik galanteryjny. W 1970 r. przeszła na emeryturę. Ostatnie lata życia (1974–1981) spędziła u córki Grażyny w Gdyni. 12

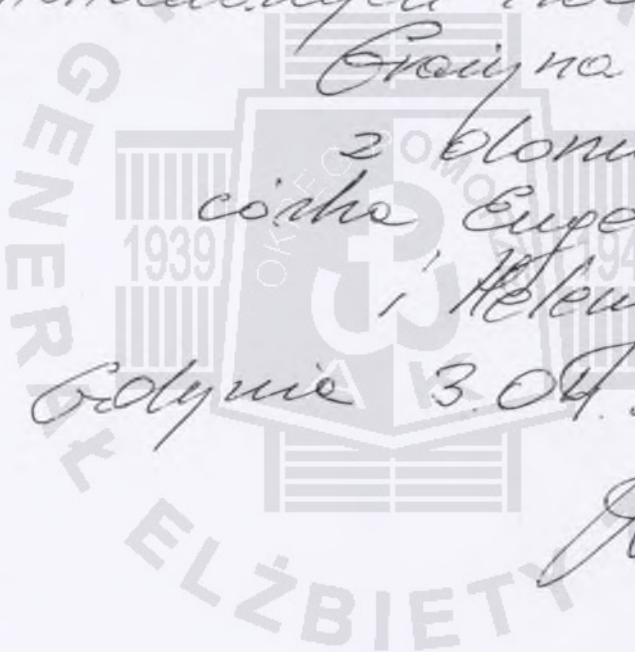
10382v.
Zmarła w Gdyni 11 XI 1981 r., a pochowana została na cmentarzu parafialnym w Kowalu w grobowcu rodzinnym ¹⁰⁴⁰⁰Stefańskich.

APW, SPW l. 1918–1939, sygn. 759, k. 31; tamże, Zarząd Miejski w Kowalu l. 1945–1950, sygn. 1, k. 2–3, 11–12; AZKO Wł., Orzeczenia Powiatowej Komisji Weryfikacyjnej przy Inspektoracie Szkolnym we Włocławku l. 1945–1948, sygn. 2707; FAiMPAKoWSP, Insp. Wł. — kartoteka; Materiały i dokumenty z archiwum rodzinnego Grażyny Pietkiewicz — Gdynia; Nowacka Alicja, Pietkiewicz Grażyna, Reszelski Janusz — relacje (w zbiorach B.

Ziółkowskiego); Ziółkowski B., *Walka o polską oświatę i kulturę na Kujawach wschodnich i ziemi dobrzyńskiej w latach 1939–1945. Część 2. Region*, „Zapiski Kujawsko-Dobrzyńskie”, 2005, t. 20, s. 97; tenże, *Tajne nauczanie i konspiracyjna działalność kulturalna w Kujawach wschodnich i w ziemi dobrzyńskiej (powiat lipnowski) w latach 1939–1945*, Włocławek 2006 (w druku); Fot. z archiw. G. Pietkiewicz.

Jerzy Giergielewicz, Bogdan Ziółkowski

Z tekstem zapoznałam się
i mogę wtajemniczenie
potwierdzić autentyczność
ponadto wydanych ziółkowski
Grażyna Pietkiewicz
z domu Krygier
córka Eugeniusza Krygier
' i Heleny ze Stefaniaków
Golymie 3.04.2006.

[Signature]

1/2. Dokumenty dotyczące relatora:
Krygier Helena

1. Wypis aktu urodzenia sporządzonego w j. rosyjskim 3.08.1931r., kserokop. oryg. k. 1 s. 1
2. Metryka ślubu Heleny Stefaniak z Eugeniuszem Krygier - wydane w Nowaku 14.07.1949r. (ślub 8.08.1925), kserokop. oryg.; k. 1 s. 2
3. Świadectwo urodzenia i chrztu Heliodora Adriana Krygier z aktu sporządzonego w 1928r. nr 162, kserokop. oryg. k. 1 s. 3
4. Opis skrócony aktu małżeństwa Heleny Stefaniak sporządzonego w Nowaku 10.11.1951, kserokop. oryg. k. 1 s. 4
5. Opis skrócony aktu zgonu Heleny Krygier z d. Stefaniak sporządzonego z 22.11.1982, kserokop. oryg. k. 1 s. 5

Rzeczpospolita Polska

Województwo

Pomorskie

Powiat

Młocławski

Miejscowość

Kowal

Parafia

Kowal

Poczta

Kowal

Metryka ślubu

Z aktu spisane go w roku 1925 № 24

Zaświadczam, że Eugeniusz Karimier Krogoszewski kawaler, wdowiec lat 23

syn Jana i Wiktorii z Janusiewskich

Helena Stepaniak panna, wdowa, lat 28 córka Wojciecha

i Marii z Przybyszewskich zawarli związek małżeński

w Kowalu dnia osiemego sierpnia

tyśiąc dwieście czterdziestego piątego roku.

Kowal dnia 14 lipca 1949 r.

Proboszcz:
Ks. J. Kowalski

RZ. - KATOLICKA PARAFJA

w Kowalu
POWIAT Włodawski

Do wsty

Świadectwo urodzenia i chrztu

z aktu sporządzonego w 19²⁸ roku za Nr. ¹⁶⁹

Stefodor Adrian Krygier

syn (córka) *Emilii z domu Kowala* żony jego *Heleny*

urodzonej *Stefanii* urodził (a) się w *Kowalu*

dnia *26 lipca* tysiąc dziewięćset *dwudziestego ósmego*

(1928) roku i ochrzczony (a) został (a) dnia *5 sierpnia* 19²⁸ roku.

Wydano w *Kowalu* dn. *8 września* 193⁴ r.

Proboszcz *Wł.*
Urzędnik Stanu Cywilnego

Wł. H. Lotocki

4

RZECZPOSPOLITA POLSKA
 Województwo Białostockie
 Powiat Mołdawski
 URZĄD STANU CYWILNEGO
Kowal - miasto
 Nr 24 / 1925

ODPIS SKŁONNY AKTU MAŁŻENSTWA

Zaświadczam, że Eugeniusz M. Kowal (nazwisko) zamięszkały w dwu mającej urodzony dnia lat dwadzieścia 1 roku w Raciszku
 i Helena Stefanek (nazwisko) zamięszkała w Kowalu (nazwisko rodowe) urodzona dnia lat dwadzieście 1 roku w Niemczu
 zawarli związek małżeński w dniu osmego sierpnia 1925 roku
 tysiąc dwunastego dwudziestego piątego 8. 8. roku
 w Kowalu
 Ojciec męża Jan Kowal zam. w Kowalu
 Matka męża Niktoria z Mausserskich zam. w Kowalu
 Ojciec żony Norzech Stefanek zam. w Kowalu
 Matka żony Helena z Podborskich zam. w Kowalu

dnia 10 listopada 19 25 r.
 Urzędnik Stanu Cywilnego
Paerkowski Józef

K. D. R. N. rej. 176.
 Wzór Nr M. 13 - C.D.A.P. Warszawa, Dobra 28. 811c

WZC - Otmock 85. 19. II. 51 r. 500.00

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

Województwo gdańskie - - - - -
URZĄD STANU CYWILNEGO w G D Y N I A - - - - -

Odpis skrócony aktu zgonu

I. DANE DOTYCZĄCE OSOBY ZMARLEJ:

- 1. Nazwisko K R Y G I E R - - - - -
- 2. Imię (imiona) Helena - - - - -
- 3. Nazwisko rodowe Stefaniak - - - - -
- 4. Stan cywilny wdowa - - - - -
- 5. Data urodzenia 18 - lutego 1897 roku - - - - -
- 6. Miejsce urodzenia Niewiesz woj. Konin - - - - -
- 7. Miejsce zamieszkania GDYNIA ul. Podgórska 10 Kl. C/2 - - - - -

II. DANE DOTYCZĄCE DATY I MIEJSCA ZGONU:

- 1. Data dwudziestego pierwszego listopada tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego drugiego /21.11.1982/ roku - - - - -
- 2. Miejsce GDYNIA - - - - -

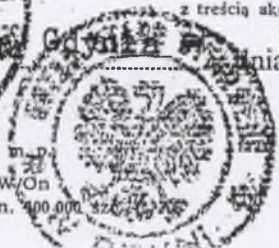
III. DANE DOTYCZĄCE MAŁŻONKA OSOBY ZMARLEJ:

- 1. Nazwisko Krygier Eugeniusz - - - - -
- 2. Imię Eugeniusz - - - - -
- 3. Nazwisko rodowe Krygier - - - - -

IV. DANE DOTYCZĄCE RODZICÓW OSOBY ZMARLEJ:

	Ojciec	Matka
1. Nazwisko	<u>Stefaniak</u> - - - - -	<u>Stefaniak</u> - - - - -
2. Imię (imiona)	<u>Wojciech</u> - - - - -	<u>Marianna</u> - - - - -

Poswiadcza się zgodność powyższego odpisu z treścią aktu zgonu Nr 1936/1982 z dnia 22 listopada 1982 r. MK.

2-cy Kierownik
Urzedu Stanu Cywilnego
[Signature]

II. Materiały uzupełniające rezerwy: Krygier
Helena

1. Biogram, Stow. biograficzny Łowicki...,
pod red. Z. J. Zasady i B. Ziobrowskiego,
Włocławek - Łowicki 2006,
s. 131 - 133, kserokop. k. 2 s 1-3

KRYGIER HELENA (1897–1981)

nauczycielka, ps.: „Maria”, „Helena”, żołnierz
Wojskowej Służby Kobiet Obwodu AK Włocławek,
kierownik szkoły powszechnej w Kowalu.

Urodziła się 18 lutego 1897 r. w Niewieszu k. Turka, w wielodzietnej rodzinie Wojciecha Stefaniaka i Marianny z d. Przybyszewskiej. Rodzina Stafaniaków ok. 1906 r. zamieszkała w Kowalu, gdzie ojciec od 1918 r. prowadził skład maszyn

rolniczych. Szkołę elementarną H. Krygier ukończyła w Kowalu, następnie uczyła się w Siedmioklasowej Szkole Żeńskiej Władysławy Aspisówny we Włocławku, którą ukończyła w 1913 r. lub 1914 r. W 1918 r. została absolwentką Seminarium Nauczycielskiego w Lublinie, a trzy lata później uzyskała pełne uprawnienia zawodowe do nauczania w publicznych szkołach powszechnych po zdaniu praktycznego egzaminu na nauczyciela publicznych szkół powszechnych. W latach 1925–1930 pracowała wraz z mężem w szkole w Zalesiu gm. Chodecz. W 1930 r. została nauczycielką siedmioklasowej Szkoły Powszech-

131

Stow. biograficzny Włocławek... pod red. Z. J. Łasady
i B. Kiołkowski, Włocławek - Kowal 2006

nej w Kowalu, którą od 1931 r. łączyła z pracą w Publicznej Szkole Dokszałcającej Zawodowej w tym mieście. Pracowała tu do 1939 r. w latach 1935–1937, w okresie studiów męża Eugeniusza w Warszawie pełniła obowiązki kierownika Szkoły Powszechnej w Kowalu.

H. Krygier była bardzo aktywna na polu działalności społecznej. Kierowała kołem PCK w Kowalu i brała udział w pracach Przystosowania Wojskowego Kobiet na terenie powiatu. Jako Pewiaczka była wysyłana na obóz do Danii. W przededniu II wojny światowej wraz z mężem zaangażowała się w przygotowania obronne w zbiórkach na Fundusz Obrony Narodowej i w ramach Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwożniowej.

We wrześniu 1939 r. na terenie szkoły prowadziła punkt sanitarny nazwany „szpitalem polowym” dla rannych żołnierzy i cywilnych uciekinierów z terenów zajętych przez wojska niemieckie. W okresie okupacji nadal mieszkała w Kowalu. Od 25 III 1940 r. do stycznia 1945 r. pracowała jako czapniarka, mając do pomocy cztery pracownice: (po mężach) Feliksę Głuszkowską, Drabek, Błaszczuk i Hannę Gabryelską (nazwisko panieńskie). W latach 1942–1945 jej pracownią była jednocześnie skrzynką kontaktową Wojskowej Służby Kobiet Rejonu AK Kowal, którym kierowała sekcją sanitarną. We współpracy m.in. z Heleną Majczyńską-Drzewiecką, Marią Reszelską, ps. „Myszka”, Ireną Spryszyńską, ps. „Wanda” z Włocławka oraz kolejnymi kierownikami referatu WSK Insp. AK Włocławek Marią Nowicką, ps. „Marlena” i Zofią Rasz, ps. „Myszka” organizowała terenowe punkty sanitarne i apteczne, które wyposażano w materiały opatrunkowe, lekarstwa i drobne narzędzia sanitarne. Przekazywane były do potrzeb bieżących struktur AK w Okręgu AK Pomorze i gromadzone dla potrzeb szpitala wojskowego, mającego powstać na okres akcji „Burza”. Do ZWZ-AK wspólnie z braćmi Antonim i Janem została wprowadzona w 1941 r. przez Ottomara Pipera, „ps. „Allas”, „Atlas” i szwagra Aleksandra Reszelskiego, ps. „Aloch” (mąż siostry Kazimiery), a zaprzysiężona przez por. rez. Leona Reszelskiego, ps. „Reszel” — pierwszego komendanta Rejonu ZWZ-AK Kowal.

H. Krygier równie czynna była w różnych formach „walki cywilnej” Polaków, szczególnie w akcji pomocy Żydom. Z narażeniem życia dostarczała niewielkie ilości żywności i lekarstw koleżankom Żydówkom przetrzymywanym w podziemiach Domu Starców w Kowalu. Przechowywała Żydów, którzy zdołali ukryć się w okresie tworzenia gett — m.in. Jakubczaka i Meisnera, który dzięki jej pomocy ocalał z holocaustu (po wojnie wyjechał do Izraela). Była również jedną z organizatorek tajnego nauczania w zakresie szkoły powszechnej na terenie miasta, ale ze względu na obowiązki konspiracyjne sama mniej uczyła kierując uczniów do nauczycieli i nauczycielek z nią współpracujących m.in. Izabeli i Antoniego Stefaniaków oraz Józefy Wandy Kozłowskiej.

Działalność konspiracyjną i w samopomocy Polaków znacznie ograniczyła po 1944 r. w wyniku tragedii osobistej, jaką była śmierć syna Adriana Heliadora śmiertelnie rannego przez żandarmów w trakcie łapanki w Kowalu.

Bezpośrednio po wyzwoleniu Kowala włączyła się w odbudowę struktur władzy w mieście (prawdopodobnie jako członek miejskich struktur delegatury Rządu RP na Kraj w Kowalu) wchodząc 20 I 1945 r. w skład Tymczasowego Obywatelskiego Komitetu Miasta Kowala, któremu przewodniczył Nikodem Zimecki, a następnie Tymczasowej Rady Narodowej. Nie ujawniła po wojnie swojej działalności w ZWZ-AK. 12 II 1945 r. ponownie rozpoczęła pracę w szkole powszechnej w Kowalu, ale pracowała tylko do I IX 1945 r., przechodząc na urlop zdrowotny. Dó szkolnictwa wróciła po czterech latach. Pracowała od 1949 do 1959 r. i od 1966 do 1970 r. w szkole podstawowej, a w latach 1959–1966 w liceum ogólnokształcącym. W tym samym czasie (1959–1966) prowadziła w Kowalu sklepik galanteryjny. W 1970 r. przeszła na emeryturę. Ostatnie lata życia (1974–1982) spędziła u córki Grażyny w Gdyni.

Zmarła w Gdyni 11 XI 1982 r., a pochowana została na cmentarzu parafialnym w Kowalu w grobowcu rodzinnym Stefaniaków.

8 VIII 1925 r. zawarła związek małżeński z Eugeniuszem Kazimierzem Krygierem w kościele pw. św. Urszuli w Kowalu. Mieli syna Adriana

Heliodora (1928–1943) i córkę Grażynę (ur. 1949), po mężu Pietkiewicz.

APW, AmK l. 1916–1939, sygn. 111–112, 117; SPW l. 1918–1939, sygn. 759, k. 31; tamże, Zarząd Miejski w Kowalu l. 1945–1950, sygn. 1, k. 2–3, 11–12; AZKO Wł., Orzeczenia Powiatowej Komisji Weryfikacyjnej przy Inspektoracie Szkolnym we Włocławku l. 1945–1948, sygn. 2707; FAiMPAKoWSP, Insp. Wł. — Kartoteka; Materiały i dokumenty z archiwum rodzinnego Grażyny Pietkiewicz — Gdynia; Nowacka Alicja, Pietkiewicz Grażyna, Janusz Reszelski — relacje (w zbiorach B. Ziółkowskiego); B. Ziółkowski, *Walka o polską oświatę i kulturę na Kujawach wschodnich i ziemi dobrzyńskiej w latach 1939–1945*. Część 2. *Region*, „Zap. Kuj. Dobrzyń”, 2005, t. 20, s. 97; tenże, *Tajne nauczanie i konspiracyjna działalność kulturalna w Kujawach wschodnich i w ziemi dobrzyńskiej (powiat lipnowski) w latach 1939–1945*, Włocławek 2006 (w druku); — Fot. H. Krygier z archiw. G. Pietkiewicz.

1939/1945
AK
Jerzy Giergielewicz, Bogdan Ziółkowski

III/1. Materiały dotyczące rodziny
reletowa - Krygier Heleny

1. Kserokopie dokumentów z męża
Heleny - Eugeniusza Krygiera
z lat 1928 - 1966 k. 5 s. 1-5
2. Kserokopia - odpis skróconego
aktu zgonu Eugeniusza
Kosimierskiego Krygiera nr 637/1970
U SC w Piotrkowie k. 1 s. 6
3. J. Giergielewicz - biogram
Krygiera Eugeniusza Kosimie-
rse, kserokop. odpis k. 2 s. 7-8

Starostwo Tockawskie

Opłata stemplowa uiszczona.

L: I-2/III-21/78.

Z A S W I A D C Z E N I E .

Niniejszem zaświadczam, że Krygier Eugienjusz,
zamieszkały w Zalesiu gm Odecz, syn Jana i Wiktorji,
lat 26, za cały czas pobytu na terenie tut. powiatu nie dał powodu
do żadnych ujemnych spostrzeżeń tak pod względem moralnym jak i poli-
tycznym i opinią cieszy się dobrą.

Tockawek, dnia 8 kwietnia 1928 r.

Starosta:

[Handwritten signature]

Name: *Krygier*

Dienstgrad: *Leutnant d.R.*

Eckm.-Nr.: *1332. O.I.A.*

Komp.: *2*

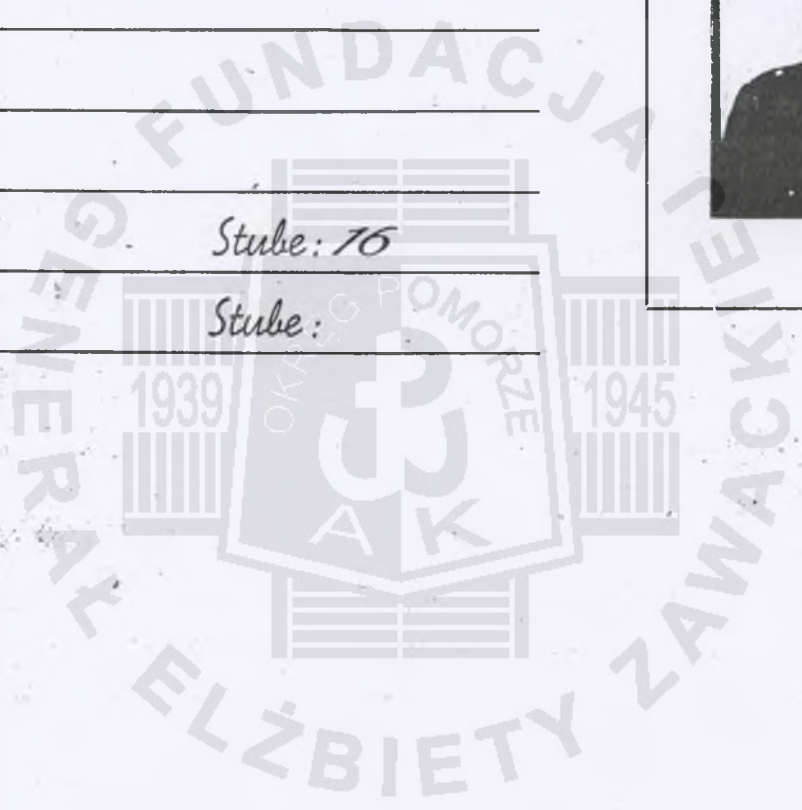
Halle:

Halle:

Baracke: *I* Stube: *16*

Baracke: Stube:

Eugeniusz

Nazwisko: *Krygier*
 Imię: *Eugeniusz*
 Stopień: *Porucznik*
 Stosunek do sl. wojsk. *Rezerwa*
 Data urodzenia: *30.XI.1902.*
 Przydział: *Polski Oboz Wojskowy Dössel.*
 Legitymacja ważna do dnia: *31.XI.1945.*

Własnoręczny podpis właściciela legitymacji.

Eugeniusz Krygier
 (Imię i nazwisko)

Dössel, 10 VIII 1945.
 KAPITAN OBOZU
 COMMANDER OF THE CAMP
Eugeniusz Krygier
 Kmdr COLONIEWSZ
 PEK. DYPL. — COLONEL

Polish

P. W. (X) Personal Pass

The bearer states that his personal particulars are:

Name *Krygier* Initial *E.*

Rank *1st Lieutenant*

Date *August 10-45* 1945

Services No.

Pieczec

Tymczasowa legitymacja osobista

Nr. *1534*

Krygier

5
KOMENDA GŁÓWNA
STRAŻY POŻARNYCH
SZKOŁA OFICERÓW POŻARNICTWA
w Warszawie

Nr 1435 *juł/1960*

DYPLOM

o b. *Eugeniusz-Kazimierz Krygier*

urodzony dnia *30.XII.1902r.*

w *Nieszawa, pow. Aleksandrów*

ukończył w trybie § 3 Zarz. Nr 17/58 M.S.W.
z dn. 31.I.1958 r.

SZKOŁĘ OFICERÓW POŻARNICTWA
w Warszawie

i uzyskał kwalifikacje oficera

Korpusu Technicznego Pożarnictwa

m. p.

Komendant
Szkoły Oficerów Pożarnictwa

Komendant Główny
Straży Pożarnych

Warszawa, dnia *15.XII.1966r.*

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

Województwo bydgoskie Powiat Włocławek
URZĄD STANU CYWILNEGO w Włocławek

Odpis skrócony aktu zgonu

I. DANE DOTYCZĄCE OSOBY ZMARLEJ:

- 1. Nazwisko Krygier
- 2. Imię (imiona) Eugeniusz Kazimierz
- 3. Stan cywilny żonaty
- 4. Data urodzenia 30 grudzień 1902 rok
- 5. Miejsce urodzenia Raciążek - pow. Aleksandrów Kuj.
- 6. Miejsce zamieszkania Kowal

II. DANE DOTYCZĄCE DATY I MIEJSCA ZGONU:

- 1. Data 16 wrzesień tysiąc dziewięćset siedemdziesiąty /1970 / r.2. Miejsce Włocławek

III. DANE DOTYCZĄCE MAŁŻONKA OSOBY ZMARLEJ:

- 1. Nazwisko Krygier
- 2. Imię Helena

IV. DANE DOTYCZĄCE RODZICÓW OSOBY ZMARLEJ:

Ojciec	Matka
Krygier	Krygier
Jan	Wiktoria

1. Nazwisko
2. Imię (imiona)

też to
opłatę
rbową

Zam. Nr 4432/P
1.07-300.000-pism.

Podlegała zgodność powyższego odpisu
zgonu Nr 637/1970
dnia 17 września 1970 r.

KIEROWNIK
Urzędu Stanu Cywilnego

(Signature)

7

KRYGIER EUGENIUSZ KAZIMIERZ (1902–1970), kierownik Szkoły Powszechnej w Kowalu, major pożarnictwa.

Urodził się 30 XII 1902 r. w Raciążku, k. Aleksandrowa Kujawskiego, w rodzinie Jana — właściciela restauracji i matki Wiktorii z d. Januszewskiej. Szkołę powszechną ukończył w Aleksandrowie Kujawskim, po czym kontynuował naukę w Gimnazjum im. ks. Jana Długosza we Włocławku. Po odbyciu służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu i ukończeniu kursów nauczycielskich rozpoczął pracę w szkole w Zalesiu k. Lubienia Kujawskiego (ob. Gm. Chodecz). Jako kierownik tej placówki doprowadził do zbudowania dla jej potrzeb nowego gmachu. Od 1930 r. tę samą funkcję pełnił w 7-letniej Szkole Powszechnej w Kowalu. 21 XII 1931 r. został także kierownikiem Publicznej Szkoły Doksztalującej Zawodowej w Kowalu. Był członkiem Rady Miejskiej m. Kowala. W latach 1935–1937 studiował na Wszechnicy Polskiej w Warszawie na Wydziale Pedagogiki i Filozofii.

We wrześniu 1939 r. został zmobilizowany jako podporucznik rezerwy do Armii Pomorze. Brał udział w bitwie nad Bzurą, w trakcie której dostał się do niewoli. Został osadzony w obozie dla oficerów polskich (Oflag nr VI-13 w Dössel k. Warburga na terenie Westfalii). Po zakończeniu II wojny światowej do czerwca 1946 r. przebywał w miejscowości Touvlen w Holandii, po czym powrócił do Polski. Ówczesne władze nie wyraziły zgody na jego powrót do pracy w szkolnictwie „ze względu na przekonania polityczne”. W 1949 r. został zatrudniony w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego jako inspektor ds. bezpieczeństwa i higieny pracy w domach towarowych na terenie Polski północnej.

W 1957 r. rozpoczął studia w Szkole Oficerów Pożarnictwa w Warszawie (ob. Szkoła Główna Służby Pożarniczej). Był najstarszym studentem na roku. Naukę ukończył w 1960 r. w stopniu kapitana pożarnictwa. Został wówczas pracownikiem Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego jako główny inspektor przeciwpożarowy na teren Polski. Początkowo pracował w Warszawie, później przeniósł swoje biuro do Zakładów Celulozowo-Papierniczych we Włocławku. W 1961 r. awansował na stopień majora pożarnictwa.

Eugeniusz K. Krygier zmarł 16 IX 1970 r. w Kowalu i został pochowany na miejscowym cmentarzu parafialnym w grobowcu rodzinnym ~~Stefańskich~~ *Stefaniańców*.

8 VIII 1925 r. zawarł związek małżeński z Heleną ~~Stefańską~~ *Stefaniańską* w kościele pw. św. Urszuli w Kowalu. Miał syna Adriana Heliodora (1928–1944) i córkę Grażynę po mężu Pietkiewicz (ur. 1949).

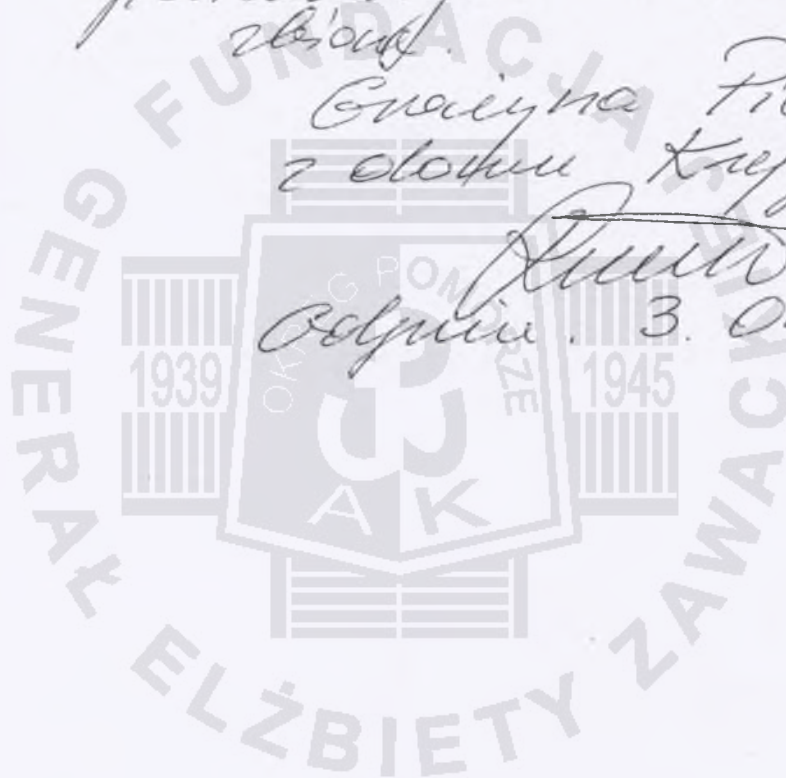
APW, SPW l. 1945–1950, sygn. 759, k. 30; AZKO Wł., Orzeczenia Powiatowej Komisji Weryfikacyjnej przy Inspektoracie Szkolnym we Włocławku l. 1945–1948, sygn. 2707; Materiały i dokumenty z archiwum rodzinnego Grażyny Pietkiewicz — Gdyni; Pietkiewicz G. — relacje (w zbiorach J. Giergielewicza i B. Ziółkowskiego) Fot. z archiw. G. Pietkiewicz.

Jerzy Giergielewicz

*Pod raportem służy
z tekstem potwierdzam jego
autentyczność z dowodami
posiadanymi u rodzinnym
zbiorem.*

*Grażyna Pietkiewicz
z domu Kryżew.*

*Podpis
Gdynia, 3. 04. 2006.*

T: K: 847/2184 Pom. Włocławek

Krygier Helena

✓ Karty informacyjne
k. 2

ELŻBIETY ZAWICKIEJ

Krögerowa
Helena

FK
ob. Wrocław¹

Komand. imp. Włocławek wojew. małop.

do 1939 nawiązanie (zima 1939-40
w czasie służby w oflagu)

K-16 O.P. w Roseln

P. ...

(1941)

Hrygier Helena

Włodawel. 2
A&Q

zob. Liołkowski B., Polska
Podziemie na Łubjawkach...
Torun 2008, s. 202, 251, 341, 408, 413,

HR. IX '14

Krygier Helena

